

תיקוני עירובין

גליון שאלות הלכתיות

המתחדשות מידי שבע בבדיקת העירובים השכונתיים

גליון מס' 156
טבת תשע"ה

מוקד העירובין
בארץ הקודש
054-84-833-20

אבל ליבו שמוח ומאושר, וסיפר לידידיו שפגש בדרכו, על המצוה שהצליח להכשיר את העירוב, ועל הסייעתא דשמיא שליוותה אותו.

קשירת החוט בעמוד שראשו נשבר, והלביש עליו בקבוק

מכין השאלות שהגיעו למענה ההלכתי של מוקד העירוב בשבוע שעבר, היתה שאלה חדשה ומקורית, שגם רבני העירובים המכריעים בשאלות המתחדשות נהנו ממנה. באחד הישובים ליד טבריה, יש רב מסור מאוד לכל הנושאים ההלכתיים, וביניהם לנושא העירוב, ופעמים רבות מתייעץ עם מוקד העירוב, והזמין את המוקד לבדוק את העירוב, וכן השקיע בשנים האחרונות הרבה מאוד כדי לקדם את כשרות העירוב בישוב. ובין הדברים שעשה, שהוסיפו כשלושים עמודים להקף את השדות שבישוב, שלא יאסרו את העירוב מדין קרפף יותר מבית סאתיים (ראה לקמן בגליון זה).

במקום בראש העמוד, והחוט עובר בתוכו

בשבוע האחרון הרב שם לב לתיקון שהאחראי עשה בעירוב, והתעורר לו ספק בכשרותו. היה מקום שהחוט נקרע, והאחראי שבא לתקן את החוט גילה שראש העמוד נשבר, ואין אפשרות לקשור את החוט מעל גביו. והאחראי פתר את הבעיה בצורה מקורית ביותר. הוא לקח בקבוק שתיה מפלסטיק, חתך אותו לשניים, והלביש את החצי התחתון על ראש העמוד. בתוך הבקבוק הוא עשה בקלות חור קטן, והשחיל את החוט בתוכו, וקשר אותו. הרב שהבחין בשינוי בראש העמוד, התבונן בו והחל להסתפק בכשרותו, כיון שיתכן שבצורה כזו נחשב שהחוט אינו ישוב מעל העמוד, אלא בתוך העמוד.

בגדר הדין של חוט שעובר בתוך העמוד

והנה בדין חוט שעובר בתוך העמוד, מקובל לדמות אותו למחלוקת המשנ"ב והחזו"א בחוט שיושב בחקיקה בראש העמוד, כעין עמודי עץ של סוכה או פרגולה, המשנ"ב (סי' שס"ב ס"ק ס"ד) כתב שהפמ"ג מסתפק בזה ומצדד להחמיר, כיון שהעמודים ממושיכים כלפי מעלה בשני צידי החוט שמונה בחקק, יוצא שהחוט אינו מעל גבי ראש העמוד, אלא באמצע העמוד. והחזו"א (סי' ע"א סק"ט) חולק ואומר שכיון שאין לצידי העמוד משמעות הלכתית, אמרין דל מהכא את החלק העליון, וכיון שהחוט יושב מעל עמוד בשיעור כדון, הרי הוא כשר לצורת הפתח. ורגילים לומר שלפי החזו"א הוא הדין בחוט שנמצא בתוך חור שבעמוד, שיש להכשירו ע"פ סברה זו, כיון שהוא יושב על גבי החלק התחתון של העמוד, שיש בו שיעור כדון, ואינו מן הצד.

לפ"ז במקרה הנ"ל, שעשה חור בבקבוק, והשחיל את החוט בתוכו, לפי החזו"א זה כשר, ולפי המשנ"ב הוא פסול, וא"כ צריך לתקן אותו.

אבל יש מקום לדון שגם לפי המשנ"ב זה כשר, כיון שהבקבוק אינו חלק מהעמוד, אלא רק דבר חיצוני שנועד להחזיק את החוט, וא"כ החוט יושב מעל כל העמוד. יסוד הנידון הוא ע"פ דברי המשנ"ב שם, שהוסיף לפ"ז איך מותר לקשור את החוט למסמר בראש העמוד, הרי קושרים אותו סביב למסמר, והיינו מן הצד. וכתב המשנ"ב וז"ל, אם נועץ מסמר בראש הקנה וקושר בו החבל, שפיר דמי, דהא מונח מלמעלה נגד הקנה עכ"ל. ובביאור דבריו אפשר לומר בשני אופנים. א. המסמר אינו כהמשך של העמוד, ושונה מהמקרה של עמוד שנחלק, כיון שניכר שהוא רק לתפוס את החוט, וממילא החוט יושב מלמעלה של הקנה, והיינו העמוד. ב. כיון שהמסמר אינו בקצה העמוד, אלא מעט פנימה קרוב למרכז העמוד, א"כ ניתן להחשיב את המקום שהחוט יוצא מהעמוד כעמוד בפני עצמו, ושם החוט נמצא מעל כל העמוד. וזה שונה מחקיקה, שגם בקצה כשהחוט יוצא, עדיין העמוד ממושיך בצדדיו. ולפ"ז נראה לכאורה לנידון הנ"ל בבקבוק שיושב על העמוד, שלפי ההסבר הראשון, י"ל שניכר שהבקבוק אינו חלק מהעמוד. משא"כ לפי ההסבר השני, הרי הבקבוק יושב מעל כל העמוד.

העברנו את השאלה לאחד מרבני העירובים, ולאחר שעייין בדבר, אמר שיש לצדד לאסור לפי המשנ"ב, מפני שהבקבוק מכסה את העמוד, ואם לא נאמר שהוא כחלק מהעמוד, הרי הוא דבר המפסיק בין החוט לעמוד. על כרחק שהוא כחלק מהעמוד, וא"כ יש להחשיבו כחוט שעובר בתוך חור שבעמוד. ויש לתקנו כדי להכשירו גם לדעת הפמ"ג והמשנ"ב.

האחראים המסורים שהזרו לביתם רטובים

יום שישי האחרון, היה יום קשה במלאכת העירובים, בעקבות הסערה שפקדה את הארץ. בשעה שאנחנו מיהרנו הביתה, והיכטנו מתוך הבית החם, על הרוחות החזקות, והגשמים הרבים שיורדים ללא הפסקה, עשרות אברכים יקרים שנושאים בעול הציבור, להכשיר את העירובים ולהתיר את הטלטול בשבת קודש, יצאו במסירות עצומה אל תוך המים והרוחות, כדי להגיע לכל הגבולות המקיפים את העיר והשכונה, לראות שהעמודים והחומים והגדרות נשארו שלמים, לקשור את החומים שנקרעו, לחבר את הלחיים שנהרסו, ולהשלים את הגדרות שנפלו. במצב כזה הבדיקה והתיקון דורשים מאמץ ומסירות, שרק יהודי עם יראת שמים יכול להגיע לכך. לעבור בתוך זרמי המים שברוחות, לדרך בכיצות שנוצרו בשטחים שאינם מרוצפים, ובל תיקון לעמוד דקות ארוכות תחת מטרי הגשמים. אי אפשר להחזיק מטריה, ואי אפשר לחכות שהגשם יפסק בעוד שעה, הרי שבת מתקרבת וחייבים להשלים את כל הבדיקה. מכמה וכמה מקומות יצא לנו לשמוע מהאחראים או מבני ביתם, כיצד הם חזרו לאחר התיקון, ספוגים במים ורטובים כל בגדיהם, שמחים ומאושרים על הזכות שנפלה בחלקם, לזכות את כל השכונה בשמירת שבת כהלכה.

לא כל אדם מסוגל לכך, זה כח מיוחד שניתן משמים לאחראים, שנשא ליבם אותם למסור את עצמם למען הכלל. ואנחנו מן הצד סמוכים ובטוחים שכל העירוב במצב טוב, ויודעים או לא יודעים מעט מגודל ההשקעה והמאמץ, הקושי וההוצאות שהאחראים עושים עבורנו.

יש לציין שניכרת התקדמות רבה, גם בענין הנשיאה בעול עם האחראים, והיו הרבה אברכים שניגשו בשבת זו לאחראים במקומות שונים, וציינו לשבח את התמסרותם ביום שישי זה, בנוסף להתמסרות שבשבע רגיל שגם זה לא פשוט. שיתוף הפעולה בין התושבים והאחראים, הוא דבר מתבקש ופשוט, והוא גם מועיל ביותר לכשרות העירוב, כשהאחראי יודע שיש ביקוש להשקעה הגדולה שלו.

פרק מהסייעתא דשמיא בתיקון העירובים

במקביל לקושי המיוחד שהאחראים התמודדו מולו, ניגש אחד האחראים על עירוב שכונתי בקצה העיר בני ברק, וביקש שנגלה גם פרק בסייעתא דשמיא המיוחדת שמלווה את העוסקים בעירוב. דבר ראשון רואים שכמות התיקונים שיש מידי שבוע, ניתנת לפי מידת היכולת של האחראי, בשבוע אחד היו לו כמה לחיים לתקן, במקומות שונים בעירוב, והיה צריך להשקיע כמה שעות ביום שישי, כדי להתגבר על כל הבעיות. בשבוע שלאחר מכן היה צריך להיות ביום שישי בבית החולים עם אחד מילדיו, ובאותו שבוע הבדיקה נעשתה ע"י שותפו, ולא היה שום תיקון. כיון שהוא לא היה יכול להגיע לתקן, הקב"ה שמר שלא יהיה קלקול.

דבר שני הוא מציין, על חשיבות התפילה, בפרט בענין זה שהוא לצורך הכלל. ביום שישי האחרון, הוא קיבל טלפון בשעת הבוקר, על משאית ששפכה ערימת עפר גבוהה מתחת החוט. בענין זה ידוע שבעירובים השכונתיים מקפידים על כך מאוד, באופן שהערימה מגיעה לגובה י' ספחים והיא תל המתלקט, היא יוצרת מחיצה מתחת הפתח, ופוסלת את צורת הפתח. וגם במקרים שמדובר בערימה שעתידיה להתפנות בזמן הקרוב, שמענו מאחד מוותיקי האחראים בבני ברק, ששאל את מרן הגר"ש וואזנר זצ"ל על ערימת עפר שעשו קרוב ללח, והשיב שבערימת עפר יש להקפיד אפילו אם יפנו אותה מיד אחרי שבת, (עי' סימן שנה"ח ס"ב ברמ"א). וכן הורה מרן הגר"ש קרליץ שיבדלח"ט. וזה שונה מחול שעומד בתוך שק או מכולה שהיא כלי. לכן האחראי הנ"ל ששמע על משאית שרוקנה את תכולתה תחת החוט, ידע מיד שמחכה לו עבודה שרק עם טרקטור הוא יכול לפנות אותה. אמנם הוא כבר עשה תיקון כזה כמה פעמים, אבל כל פעם זה פרוקט חדש, להשיג בעל טרקטור שיהיה מוכן לבוא ביום שישי.

האחראי יצא מביתו לאחר שסיים את סדר הלימוד שלו, והתפלל לה' שיומין לו את בעל הטרקטור, כי הוא מוכרח לעשות את התיקון למען הכשרת העירוב למאות משפחות. האחראי אמר שהוא היה בטוח שה' יעזור לו, רק לא ידע עד כמה הוא יצטרך לטרוח. ואכן רק פנה אל הרחוב הסמוך, והנה טרקטור נוסע לפניו. הוא סימן לטרקטור לעצור, הבטיח לו תשלום יפה, והביא אותו אל המקום המדובר, והטרקטור יישר את השטח מיד. האחראי עמד כל הזמן להדריך אותו כמה צריך ליישר, ואיזה מקום מותר להשאיר ערימה. לאחר התיקון הוא חזר לביתו רטוב כולו,

